

Velikonoční pastýřský list

(Prosím, přečtěte věřícím při bohoslužbách o Velikonocích.)

Milé sestry a milí bratři, vážení přítomní, Ježíš Kristus vstal z mrtvých!

Tato zpráva už dvě tisíciletí zaznívá světem jako ta nejdůležitější zpráva v dějinách lidstva. Je to proto, že tento fakt zcela mění životní perspektivu člověka. Neboť Kristus vstal z mrtvých jako první z těch, kteří zesnuli, tedy jako první ze všech lidí, a pro svoje spojení s ním budou všichni povoláni k životu, jak píše sv. Pavel v 1. listě Korint'ánům (viz 1 Kor 15, 20.22). Nejde tedy o maličkost, jde o život; život po smrti každého z nás. Můžeme si však být jisti skutečností Kristova zmrtvýchvstání, abychom o ně mohli opřít svoji víru v Krista zmrtvýchvstalého a tedy i svůj vlastní život a vlastní budoucnost? To je, oč tu běží. Fakt Kristova zmrtvýchvstání tedy nemůže být jen nějaká domněnka, ale co nejdokonaleji potvrzená a dokázaná skutečnost. Doporučuji vám, abyste velikonoční dobu využívali k připomenutí a oživení argumentů, potvrzujících Kristovo zmrtvýchvstání. Udělejme to nyní společně.

Především je třeba říci, že Kristovo zmrtvýchvstání je událost, která přesahuje naše dějiny v tom smyslu, že Ježíš svým zmrtvýchvstáním se svým proměněným a oslaveným tělem vystoupil z našeho prostoru a času a vstoupil do nového, budoucího, ve kterém nás očekává. Tento budoucí, proměněný vesmír však není součástí dějin tohoto světa. Aspoň zatím ne. (Viz též 1 Kor 15, 35-58).

Nicméně, samotná událost zmrtvýchvstání zanechala v tomto našem světě poznatelné a ověřitelné stopy, z nichž se dá jasně dokázat, že jde o reálnou skutečnost a nikoliv o pouhou fikci. Projděme si je jednu po druhé.

1) Kristova smrt byla skutečná, nikoliv pouze zdánlivá. To ukazuje především probodení srdce, které mělo ověřit a potvrdit jeho smrt. Podrobně o tom svědčí ve svém evangeliu očitý svědek, apoštol Jan (viz Jan 19, 33-37).

2) Hrob byl po zmrtvýchvstání prázdný, jak svědčí nejen Ježíšovi příznivci, ale i jeho nepřátelé, kteří chtějí tento pro ně trapný fakt zakrýt absurdní lží o tom, že Ježíšovi učedníci jeho mrtvé tělo ukradli z hlídaného a zapečetěného hrobu (Mat 28,12-15). Ohledání prázdného hrobu a pláten, ve kterých bylo původně Ježíšovo mrtvé tělo zabaleno a která v hrobě zůstala, naopak apoštola Jana přivedlo k víře v Ježíšovo zmrtvýchvstání (Jan 20,3-9).

3) Chování a jednání všech, kteří se setkali se vzkříšeným Kristem. Tato setkání, z nichž aspoň některá jsou popsána v závěrečných kapitolách všech čtyř evangelií, ve Skutcích apoštolů a v 15. kapitole 1. listu Korint'ánům, byla tak překvapivá a tak působivá, že zcela změnila chování těch, kteří se s Kristem setkali. Při bohoslužbách

v době velikonoční, především v prvních týdnech, se budou denně tyto texty číst na pokračování. Máte možnost je sledovat a postupně si tento fakt ověřovat. Pokud se nemůžete denně bohoslužeb účastnit, čtete si tyto texty postupně sami doma.

4) Seslání Ducha svatého jako zvláštního daru Ježíše zmrtvýchvstalého pak zcela dokonalo radikální proměnu všech Kristových učedníků. Z nechápajících a bázlivých učedníků udělalo horlivé a nebojácné svědky Ježíše zmrtvýchvstalého, sloupy církve a učitele víry, kteří fakt zmrtvýchvstání nakonec dosvědčili svou smrtí (viz například kapitoly 3. až 5. ze Skutků apoštolů).

5) Apoštolové i další Ježíšovi následovníci dělají ve jménu Ježíšově velké a jasné zázraky, které musejí uznat i Ježíšovi nepřátelé a popíratelé. Např. uzdravení ochrnutého Petrem a Janem (Skutky 3. kapitola).

6) V Ježíšově zmrtvýchvstání se naplnily předpovědi, které Ježíš sám vícekrát dal (viz evangelia), a které jsou i v mnohých textech Starého zákona. Samotným apoštolům a učedníkům sloužily starozákonní texty k vysvětlení Kristovy smrti, zmrtvýchvstání i seslání Ducha svatého (viz především Petrovy řeči v prvních kapitolách Skutků apoštolů ale také listy Pavlovy i dalších apoštolů).

7) Život celé církve od prvních počátků až dodnes. Všechna vnější ohrožení pronásledováními i všechna vnitřní ohrožení slabostmi a hříchy Ježíšových učedníků mohou jeho církev poškozovat, ale nemohou ji zničit, jak on sám předpověděl (viz Mt 16,18 a j.) a jak se stále potvrzuje.

8) A na závěr uvádím - pro mne a věřím i pro mnohé další - velmi přesvědčivé svědectví pohřebního plátna, ve kterém byl Ježíš v hrobě pravděpodobně zabalen a které je dnes známo jako Turinské plátno. Nejrůznější vědní obory zkoumáním tohoto plátna v něm odhalily a stále víc odhalují velmi výmluvného svědka Kristova umučení i zmrtvýchvstání. Uvádět podrobnosti však přesahuje rámec tohoto listu a je spíše na samostatnou přednášku, kterou zájemcům rád poskytnu.

Na základě všech těchto přesvědčivých argumentů je tedy možné odpovědně udělat krok víry v Kristovo zmrtvýchvstání a na Kristu zmrtvýchvstalém postavit svůj život, jak nás k tomu on sám vybízí. Když to uděláme, nebudeme nikdy litovat, protože náš život dostane jistotu, překonávající nejistotu a obavy ze smrti, kterých asi není nikdo ušetřen. Náš zmrtvýchvstalý Pán se tak trvale stane naší silou, radostí i nadějí. Odvahu k tomuto kroku vyprošuji Vám všem.

V Kristu zmrtvýchvstalém Váš

biskup + František.

Č.j. 504/2015, Velikonoce 2015, Plzeň 31. března 2015